

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Ing. L. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o návrhu žalobce, jenž se týká nároku A. K., nar. X, zemřelé dne Y, na příspěvek na péči, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2014, č. j. 4 Ad 18/2014 – 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2014, č. j. 4 Ad 18/2014 – 16, byl s odkazem na § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítnut nejasný návrh žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 16. 4. 2014, jenž se týkal nároku A. K., nar. X, zemřelé dne Y, na příspěvek na péči.

Usnesení městského soudu napadl stěžovatel dne 20. 11. 2014 kasační stížností, v níž požádal rovněž o ustanovení, příp. o doporučení zástupce. Nejvyšší správní soud jej proto s ohledem na ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. vyzval k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů ve lhůtě dvou týdnů výzvou ze dne 12. 12. 2014, č. j. 2 Ads 212/2014 – 11, doručenou stěžovateli dne 18. 12. 2014. Protože stěžovatel své majetkové poměry nedoložil, rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 1. 2015, č. j. 2 Ads 212/2014 – 14, o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení zástupce. Uvedeným usnesením byla stěžovateli zároveň poskytnuta lhůta dvou týdnů od jeho doručení k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, anebo k prokázání, že sám disponuje vzděláním potřebným podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel byl poučen rovněž o tom, že při nesplnění této procesní povinnosti bude kasační stížnost odmítnuta ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Předmětné usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 22. 1. 2015.

Lhůta stanovená k doplnění plné moci udělené advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti tedy uplynula v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s. ř. s. dne 5. 2. 2015. Do dnešního dne však stěžovatel splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. neprokázal.

Nejvyšší správní soud připomíná, že před posouzením merita věci se musí vždy zabývat tzv. podmínkami řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatele advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Protože stěžovatel nedoložil povinné zastoupení ve smyslu uvedeného ustanovení ani k výzvě soudu, nebylo možné v řízení pokračovat a kasační stížnost věcně projednat.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Pro úplnost je na místě dodat, že Nejvyšší správní soud se nezabýval další podmínkou řízení, tj. uhrazením soudního poplatku za kasační stížnost, neboť řízení ve věcech sociální péče je osvobozeno od soudních poplatků podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, které bylo zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu